

Y.U.'s cancellation of the Hareni Club, at the behest of its Roshei Yeshiva, has generated hope and cautious optimism. Hope and optimism because it represents a most vital measure in redressing the *chilul Hashem*, but concurrently caution is very much warranted because the brazen challenges to Torah have not abated. The challenges of the past persist and presage the challenges of the future. And, accordingly, recognizing (the magnitude of) past mistakes is indispensable for avoiding future mistakes.

For this reason, I am sharing an essay written a few weeks ago and completed approximately a fortnight ago (and edited for today's release.) Although in response to inquiries it was formatted as a retrospective of my position, substantively it highlights core, crucial issues that have and continue to confront Y.U. and the broader community.

The Transmogrification of a *Kidush Hashem* into a *Chilul Hashem*

In response to inquiries regarding my position throughout the Pride Alliance v. Yeshiva University litigation, and to, *iy"H*, clarify the relevant facts and issues, I have *bs"d* compiled the timeline below. In this retrospective presentation I have included only written materials. This constraint precludes recapitulating the extensive "תורה שבעל פה" of those times, which contained essential material and perspectives, which further buttressed, elaborated and amplified the positions I took.

The concluding section supplements previously written materials, explaining the difference between Y.U.'s actions and decisions of 2022 and those of 2025, and my differing reactions thereto.

April 2021 – beginning of litigation

June 2021 – I was asked about pursuing an out-of-court settlement without yielding on matters of substance.

In my letter I opposed any such settlement:

אסור גמור וחמור הוא לערך משא ומתן בין עורכי הדין שלהן באי כחם ובין עורכי דין של הישיבה... הוא אסור בהחלט, ולחלול השם נורא ר"ל יחשב.

Appendix A contains the full text of the letter, which was emailed to Pres. Berman on June 16, 2021. I have elided the first few lines which are of a personal nature.

October 2022 – On the 24th, Y.U. announced the establishment of the Kol Yisrael Areivim (KYA) Club for LGBTQ students striving to live authentic Torah lives. In the days leading up to this announcement as the proposed initiative and announcement crystalized, I raised several vital, fundamental objections, only some of which are referenced and/or detailed in my email to Pres. Berman from October 18 (19 on the Israeli calendar), 2022.

“(W)e are pandering, which translates into a degree of capitulation” “We are headed towards mistakes which will create an irreparable chilul Hashem, r”l.”

Appendix B contains the full text of the email, once again personal lines have been elided.

Based upon these objections (and others) I informed Pres. Berman that I was unalterably opposed to the establishment of the club and would not be associated with it.

March 2025 – a joint statement is released announcing the end of litigation and implementation of the Hareni Club. At this point Exhibit B (Hareni Club Protocols) had not yet been unsealed and it was impossible to assess the conflicting claims as to whether the Hareni Club was or was not identical to the KYA Club. My reaction, giving Y.U. the benefit of the doubt, highlighted, *inter alia*, the heightened *chilul Hashem* of agreeing to a club for LGBTQ in the context of settling a lawsuit. “חלול השם is a function not only of reality but also of perception.”

Appendix C contains the full text, posted on Torahweb on March 30, 2025.

April 2025 – On the 3rd, the Hareni Club Protocols (Exhibit B, see [here](#)) are unsealed. My reaction was posted on Torahweb on April 29, 2025.

“The agreement constitutes a זיוף התורה and חלול השם, חורבן הישיבה and, as such, cannot be countenanced at all for any period.”

Appendix D contains the full text of the post.

II

In 2022 in dealing with the LGBTQ issue, Y.U., albeit well intentioned, acted in a terribly mistaken fashion; its pandering, sacrilegious actions, however, were not enshrined. They were not institutionalized. The KYA Club was not established with inimical pre-approved events. It was established unilaterally, not as part of any binding settlement or agreement, and was not a gay club. On this point both sides emphatically agreed, which is why the Pride Alliance harshly denounced the establishment of the club and continued to press their lawsuit. And, accordingly, there was no חפצא של חלול השם or זיוף התורה. (Not every act of חלול השם institutionalizes, in this world, a חפצא של חלול השם; not every מעשה עברה constitutes an ongoing זיוף התורה.)

By contrast, in 2025, invocations of “uncompromising Halacha” and “Torah values as guided by the Roshei Yeshiva” etc. notwithstanding, Y.U. effectively agreed to a gay club. A fair, objective reading of the Hareni Club Protocols overwhelmingly demonstrates this fact. The pre-approved events, which no group of Roshei Yeshiva approved or ever could approve, flatly contradict Halacha and Torah values. A “Mishloach Manot project” is overtly social, covertly heretical. (See Appendix D) “A professional networking/career development event” fosters and promotes LGBTQ identity in the workplace, which is obviously entirely antithetical to Halacha and Torah values, but entirely consistent with the heretical LGBTQ ideological and social agenda. The omnipresence of the odious LGBTQ acronym (“The Club will

be permitted to use the term “LGBTQ” in all its public communications, flyers, and advertisements.”) reflects and projects the image of a gay club, not that of *chizuk*, etc.

A gay club, which by definition, *inter alia*, celebrates the LGBTQ lifestyle, behaviors, and nihilistic philosophy, constitutes a *chilul Hashem* in any venue. When that venue is Yeshiva University which purports “to faithfully transmit our multimillennial biblical and halachic tradition” the *chilul Hashem* increases exponentially.

In agreeing to a gay club, Y.U. not only committed a *chilul Hashem*; they institutionalized it. The affirmation and presence of a gay club within Yeshiva University constitutes a זיוף התורה because it validates the LGBTQ philosophy, values and lifestyle, precisely what the nominally “orthodox” (*sic*) LGBTQ seek.

Herein lies the primary, essential difference between 2022 and 2025. Consider the following analogy. What is the status of an (otherwise) orthodox shul wherein there is talking during *kerias HaTorah*? Unquestionably, it is orthodox. The shul is seriously flawed in its implementation of its beliefs and convictions; but its beliefs and convictions remain indisputably orthodox. However, a “shul” which officially sanctions talking during *kerias HaTorah* is not orthodox because it has wantonly, officially institutionalized and sanctioned heterodox behavior (and values).

The rabbi of the orthodox shul plagued by talking should do whatever he can to correct that flaw. But, even if unsuccessful in his corrective attempts, he is certainly not obligated to leave. And, if by remaining he can hope to exert a positive influence, he should not leave.

On the other hand, the rabbi of the “shul” which officially sanctions talking is obligated to leave. By professing to be orthodox and simultaneously sanctioning talking, the shul is perpetrating, perpetuating and enshrining a *chilul Hashem*. Moreover, by professing to be orthodox and simultaneously sanctioning talking, the “shul” thereby validates and helps to mainstream such heterodox behavior. A rabbi or even a congregant, who remains part of that “shul” as though it remained a *bona fide* shul, *nolens volens*, contributes to the זיוף התורה and *chilul Hashem*.

The analogue is painfully clear. In 2022, unquestionably and lamentably, Y.U. fecklessly pandered. They very conspicuously avoided explicitly, specifically, unabashedly affirming their beliefs. Instead, while, on the one hand to their credit, they remained in litigation, on the other hand, they cowered. Moreover, while content with vague professions of fealty to Halacha, they voluntarily employed the acronym LGBTQ. However, Y.U. did not establish a gay club. They were not contractually committed to use of the acronym LGBTQ or to social events. Their behaviors constituted a *chilul Hashem*, analogous to talking in shul. And, accordingly, the mandate of the Roshei Yeshiva, rabbeim and students was akin to that of the rabbi and congregants of a shul plagued by talking.

By contrast in 2025, as previously explained, Y.U. effectively contractually committed and established a gay club. This was analogous to officially sanctioning talking in shul. Thus, this act of *chilul Hashem* created a חפצה of *chilul Hashem* and זיוף התורה. And thus, the mandate changed. Continuing to teach Torah (or even learn Torah) at Y.U. after it has contractually agreed to a gay club, thereby wantonly

institutionalizing heterodoxy, as though the institution remained orthodox and the Yeshiva remained a yeshiva, *nolens volens*, contributes to the זיוף התורה and *chilul Hashem*. Such continued involvement helps ל"ל to validate and mainstream the heresy of LGBTQ. The dispensation (and obligation) to remain is limited to the very short term, while attempting to reverse the travesty of Y.U. affirming and implementing a gay club.

Mayer E. Twersky

14 Iyar, 5785

Thankfully, with the cancelation of the Hareni Club, it appears that significant progress has been made in undoing the *chilul* and זיוף. Moving forward it is imperative that, with unwavering consistency, Y.U. speak and act unabashedly in clearly and faithfully representing Torah. The exhortation of *Rabeinu Ya'akov Ba'al Haturim*, amplifying that of *Yehuda ben Teima*, powerfully resonates.

הזהיר שתעזו פניך כנגד המלעיגים ולא תבוש

In so doing may we be privileged to modestly contribute to the Jewish people fulfilling its exalted mandate bestowed by Hashem.

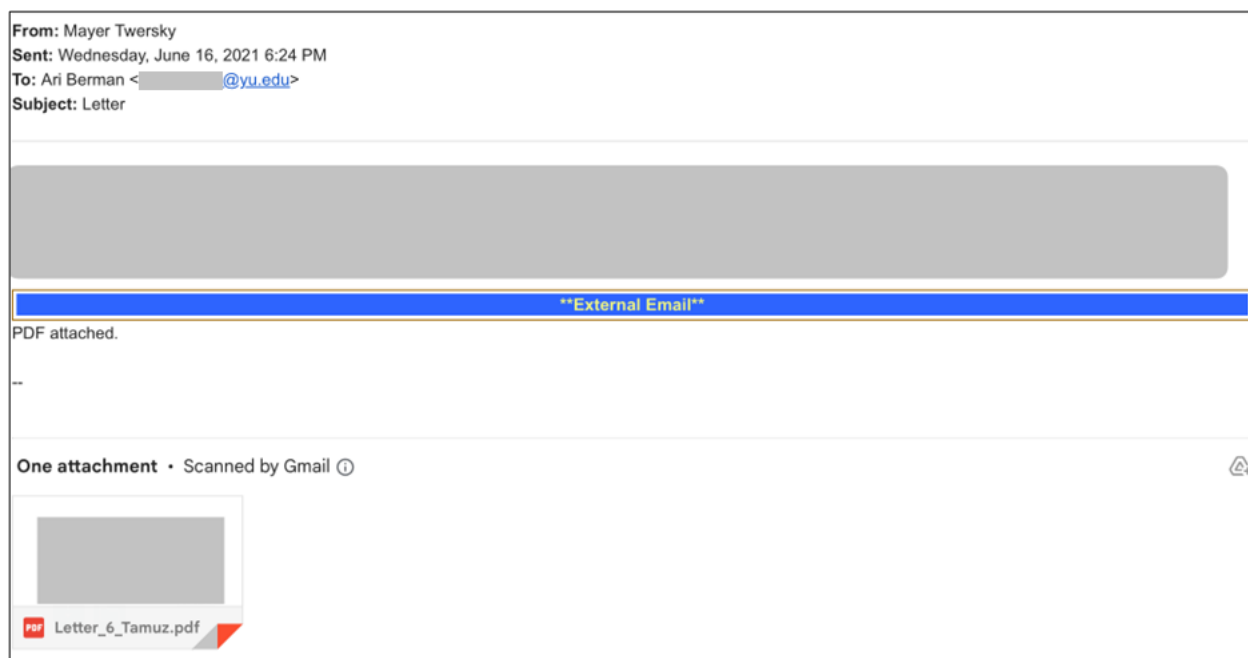
על מנת כך הוצאתי אתכם מארץ מצרים על מנת שתקדשו שמי ברבים

MT

27 Iyar, 5785

Appendix A

Letter to Pres. Berman (June 16, 2021)

בקשתם לשמע חוות דעת באם מותר להשתדל להגיע לידי הסכם מחוץ לערכאות עם אלה שתבעו את הנהלת הישיבה למשפט על סרובם לאשר gay pride club, ר"ל. המניע לכך הוא למנוע ההיזק העלול באם הישיבה תצטרך להמשיך בדיון ממושך בערכאות, וההסכם השקול כמובן לא יותר על שום דבר מדברי תורה. דברנו בזה פא"פ, אבל חושבני שישנה תועלת בהעלאת ראשי הפרקים על הכתב. ומכיון שהשעה דחוקה הנני נחפז בס"ד לכתב, בתפלה לקל עליון שיורונו בדרך האמת וישים חלקנו בין מקדשי שמו ברבים.

נקדים בזה הקדמה קצרה הידועה לכולנו בדרישתם השחצנית והעוינת מזדהים התובעים עם האידיאלוגיה החברתית הרווחת החוגגת אורח חיים אסור ומתועב ומתגאית בעקירת דברים מן התורה. מדובר בכפירה (על פ"ג מתשובה הל' ח') ומינות (פ"ב מע"ז הל' ה', העתקנו למטה) ממש. להכנע לדרישה של כפירה ומינות הוא חלול השם, וקדשתם ש"ש אתם וכל הנלווים אליכם תחת הדרכתכם בזה שסרכתם להקים מועדון כזה. נתיחס עתה לשאלה שהצעתם באם עכשיו לאחר ולאור הסרוב הנ"ל מותר להשתדל להגיע אתם להסכם, וזה החלנו בס"ד.

II

כלל גדול הוא שחה"ש וקה"ש נקבעים ונמדדים גם לפי תפיסת בני אדם (perception, בלעז), הגם שתפיסתן מוטעית ואין לה שחר. באו בזה דברים מפורשים בסה"מ של הנשר הגדול, והמצוה התשיעית היא שצונו לקדש השם כו' וענין זאת המצווה אשר אנחנו מצווים לפרסם האמונה הזאת האמתית בעולם ושלא נפחד בהיזק שום מזיק. ואע"פ שבא עלינו מכריח גובר יבקש ממנו לכפור בו יתעלה לא נשמע ממנו אבל נמסור עצמנו למיתה ולא נתעהו לחשוב שכפרנו ואע"פ שלבנו מאמין בו יתעלה כו', ע"כ. אכן בקושטא יסוד זה מלבד היותו הלכה פסוקה וחתוכה, מקרא מלא הוא. ויחל משה את פני ה' אלוקיו וגו' למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אותם בהרים ולכלותם מעל פני האדמה וגו', ע"כ. ומה בכך אם יאמרו כך הלא שקר וכזב יהיה בפיהם? הרי כנ"ל שחה"ש נקבע ונמדד לפי תפיסת בני אדם.

והנה בעניננו באם יהיה כל הסכם דהו עם התובעים יתפס אצל הרבים כאלו נתפשרה הישיבה עם כפירה ומינות. אל נא נשלה עצמו שנצליח למנוע תפיסה זאת. תוכן ההסכם, נסוחו, הבלעה והסברה שתלוונה אותו – כל אלו לא יועילו ולא יצליחו למנוע חה"ש, ר"ל. והוא מכמה טעמי.

1) עצם העובדא של הסכם מחוץ לערכאות יאפיל תוכן ההסכם ויתפס אצל ההמון כאלו נתפשרנו עם הדרישות הכפרניות (פשוט הוא, שיש להתחשב לא רק "בצבור שלנו", אלא גם במה ש"יאמרו מצרים". אכן בקושטא גם אצל הצבור שלנו התפיסה הנ"ל תהיה רווחת). ואין לצפות להבנה ותגובה הגיונית (reasonableness), מכיון שמן המפורסמות הוא הגיון לחוד וטבע בני אדם ותגובותיהם ותפיסותיהם לחוד.

2) ועוד, אפילו אם ימצאו אלו שיעיינו בתוכן ההסכם, יתפרש ויתפס אצלם שהנאמר בו הוא מן השפה ולחוץ. אבל (ככה יתפס אצלם) בקושטא הישיבה נכנעה ומנסה לחפות על כניעתה דרך הכרזת אמון בתורה ושנוי השם המועדון. ואלה שיפרשו כן, טעמם ונמוקם יהיו עמהם, שהרי מעשים בכל יום שנעשים הסכמי שקר כאלו בצורה כזאת.

והנה אם יבא מאן דהו ויפקפק במש"כ זה עתה, לדעתי יטעה טעות חמורה. אכן דל מהכא דעתי הקלושה. וכי ברי הוא שהסכם יתפרש ויתפס באופן שימנע זה"ש? וכי וודאות יש בדבר? לא אאמין שימצא מי שיחזיק כך. לכל הפחות ספק גדול הוא. וכי אפי' במקום הפסד מרובה לישיבה מותר לפעול באופן שספק יתחלל ש"ש, ר"ל? (התשובה השלילית מוכחת ומוכרחת מסברא, אכן לרוחא דמילתא בעלמא עי' ברכות ד. רבי זירא אמר משה לעולם הוה ידע כו' וכיון דהוה ידע למה לי' למימר כחצות משה קסבר שמא יטעו אצטגניני פרעה ויאמרו משה בדאי הוא כו', ע"כ.)

(3) המשדלים הכי מוצלחים בעולם השקר דידן כבר במשך עשרות שנים הם משדלי LG כו'. לפני מעט בשנים (יחסית) היו בעלי משכב זכר ונשים המסוללות נתפסים כחולי נפש, ועכשו עקב השדלנות המונים "חוגגים" ו"מתגאים" באורח חייהם המתועב ומחניפים להם. באם תתפשר הישיבה עם התובעים יש לצפות שהמשדלים ההם יחליטו ויכריעו איך יתפרש ההסכם, אם כנצחון לצדם או לא, ולא כחות ההסברה של הישיבה.

III

נציע בס"ד ב"נ יסוד גדול בכלל ובהלכות קה"ש וזה"ש בפרט. במצבים כעין שלנו הנוכחי, תוכן ומשמעות דברים ומעשים מתפרשים לא כפי מחשבת וכוונת בעל הדברים והמעשים אלא כפי ההקשר. ההקשר קובע. יסוד זה שהוא פשוט ומוכרח גם מצד הסברא מהווה שורש אסור הקמת מצבה שהיתה אהובה בימי אבות אבל לאחר שנעשתה חוק לע"ז הפכה להיות שנואה בימי בנים, גם אם כוונת הבנים שוה לכוונת האבות. (עי' ספרי פ' שופטים, ועי' עוד ע"ז יא ע"א.) נקח דוגמא מימנו אנו. מיכל בת שאול היתה מנחת תפילין ולא מיחו בה חכמים (עירובין צו.). כיום שפשתה המספחת ודאי שיש למחות ואפילו אם כוונת האשה תהיה רצויה שהרי מעשיה מפוגלים מכיון (כלו', מלבד פסק הרמ"א שעומד נגדה) שמהווים תעמולה לתנועת הפמיניזם. בעצם כל החיוב של ישרג ואל יעבר והחלות של קה"ש וזה"ש היכא שנאנס לעבוד ע"ז בנויים על יסוד גדול זה, עי' בנספח שבס"ד נתבארו שם הדברים בהרחבה, ודברים ברורים הם.

כ"ה ממש בעניננו. כל מה שיעשה כחלק מהסכם, מכיון שכבר נתבעה הישיבה לערכאות בתביעה של כפירה ומינות, הופך להיות פשרה. פשרה עם כפירה ומינות, ר"ל.

IV

עי' רמב"ם פ"ב מע"ז הל' ה' שכתב וז"ל, והמינים הם התרים אחר מחשבות לבם בסכלות הדברים שאמרנו עד שנמצאו עוברים על גופי תורה להכעיס בשאט בנפש ביד רמה ואומרים שאין בזה עון. ואסור לספר עמהן ולהשיב עליהן תשובה כלל כו', ע"כ. מקור דברי רבינו בע"ז כז ע"ב דתניא התם לא ישא ויתן אדם עם המינין, וכן בסנהדרין לח ע"ב דאיתא התם שאין נזקקין לאפיקורס ישראל כלל וכלל דפקר טפי, וכפי שכבר ציינו מפרשי רבינו.

והנה למרבית הצער התובעים (והעומדים מאחוריהם המגרים אותם ותומכים בהם) מינים גמורים הם, והגדרת רבינו הנ"ל הולמת אותם. אמנם בקשר למינים כבר נתקבל ונשתרש פסק החזו"א (יו"ד סי' ב') שאין הדין של מורידין ולא מעלין נוהג בזה"ז, אכן מאידך נראה פשוט שהדין דאסור לספר עמהם נוהג, שהרי אין דין זה תלוי באשמתם וברשעות הגברא אלא בעצם החפצא של מינות.

האיסור לספר עמהן נוהג בכל אופן, גם היכא שמתכוין בכך להשקיטן ולדחותן מעליו.

וא"כ בעניננו אסור גמור וחמור הוא לערך משא ומתן בין עורכי דין שלהן באי כחם ובין עורכי דין הישיבה. הגם שהכוונה בכך לדחותן שהרי משא ומתן נכנס בכלל לספר עמהן. וגם לד' התוס' בע"ז שם שהאסור הוא פן ימשכוהו לאו כל כמינן למימר אנו נספר וננהל משא ומתן אבל לא נמשך להתפשר עוד תוך כדי המשא ומתן. ההחלטה אם לספר עמהן או לחשוש שמא נמשך לא נמסרה לנו. אסור מוחלט הוא.

V

בר מן דין ובר מן דין אין מקום לשום משא ומתן כלל שהרי התגובה לתביעה נועזת של כפירה אחת היא – ביטול ושליה גמור. עריכת משא ומתן מכירה בהם, מעניקה להם ולטענותיהם של כפירה ומינות מעמד, והוא אסור בהחלט, ולחלול השם נורא ר"ל יחשב.

יותר ממה שנכתב פה ראוי להכתב. אכן גם מן הזעיר שכתבנו נתברר שאין לנהל משא ומתן ואין לבוא לידי הסכם.

מן הראוי להעתיק כאן מדברי רבינו הגדול מרן אא"ז זללה"ה מתוך תשובתו הידועה (הודפס שוב בספרו האנגלי של ב. ליטוין, The Sanctity of the Synagogue, עמ' 110-111) נגד המתחדשים בימיו,

In my opinion, the halakic dictum, *bishe'at gezerat ha-malkhut affilu mitsva kallah kegon le-shinuye 'arketa de-mesana, yehareg ve'al ya'avur* [at a time of religious persecution through governmental decree, even for a minor custom, such as one involving changing a shoelace, let one suffer death sooner than transgress it] requiring of us a heroic stand in times of adversity, applies not only to political and religious persecution originated by some pagan ruler, but also to situations in which a small number of God-fearing and Torah-loyal people is confronted with a hostile attitude on the part of the majority dominated by a false philosophy."

כ"ה בעניננו. הרחמן יאיר עינינו בתורתו וישים חלקנו בין מקדשי שמו ברבים.

החותם בחבה ובהערצה,

מאיר טברסקי

יום ד' לש"ק, ו' תמוז, התשפ"א

נספח: בענין ע"ז באונס

לשון רבינו: וכל מי שנאמר בו יהרג ואל יעבור ועבר ולא נהרג הרי זה מחלל את השם כו' ואעפ"כ מפני שעבר באונס אין מלקין אותו ואין צריך לומר שאין ממיתין אותו בית דין אפילו הרג באונס כו', עכ"ל. ולעיל בהל' ב' כתב רבינו שהדין בג' עבירות החמורות במקום אנס הוא שיהרג ואל יעבור. וא"כ מתבאר בדברי רבינו שהעובר באונס חילל את השם. והנה לקמן הל' ו' כתב רבינו זז"ל

כענין שאמרו באונסין כך אמרו בחלאים, כיצד כו' ומתרפאין בכל איסורין שבתורה במקום סכנה חוץ מעבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכת דמים שאפילו במקום סכנה אין מתרפאין בהן, ואם עבר ונתרפא עונשין אותו בית דין עונש הראוי לו, עכ"ל. ולא הזכיר רבינו שאם עבר ולא מת שחלל את השם. הרי שנחשב לחילול השם דוקא במקום אנס.

וכן מתבאר מתוך דברי רבינו סוף פ"א מתשובה וז"ל אף על פי שהתשובה מכפרת כו' עבר על כריתות ומיתות בית דין ועשה תשובה, תשובה ויום הכפורים תולין ויסורין הבאין עליו גומדין לו הכפרה, ולעולם אין מתכפר לו כפרה גמורה עד שיבואו עליו יסורין ובאלו נאמר ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם, במה דברים אמורים בשלא חילל את השם בשעה שעבר אבל המחלל את השם אף על פי שעשה תשובה והגיע יום הכפורים והוא עומד בתשובתו ובאו עליו יסורין אינו מתכפר לו כפרה גמורה עד שימות כו', עכ"ל. דברי רבינו מפורשים המה ביומא פו. וגם התם וגם בדברי רבינו לא נזכר שהג' עבירות החמורות חלוקות הן לענין כפרה, דהא נכללו בכלל שאר עבירות החמורות הן שמתכפרין כפרה גמורה לאחר תשובה ויוה"כ ע"י יסורין הבאין עליו. הרי ששייך לעבור על ג' עבירות החמורות ללא חילול השם. ודוקא במקום אנס הרי זה חלל את השם ואינו מתכפר לו כפרה גמורה עד שימות. והוא תמוה טובא – העובד ע"ז ברצון לא חלל את השם ואין כפרתו חמורה כ"כ, ואילו העובד באונס ה"ז חלל את השם וכפרתו חמורה ביותר.

והנראה, כל שמתקומם האנס נגד הקב"ה ומכריח זולתו לעבור על רצון קונו, האנס (ואימו) קובע, ומתפרשים מעשי הנאנס ככפירה ביחוד השם וחלול השם שנכנע לאימו של האנס והזניח דבריו של הקב"ה. משא"כ העובר ללא אונס, אפי' במזיד, אנו אומרים שיצרו התגבר עליו אבל אין בזה לא כפירה ביחוד השם ולא חלול השם (אא"כ עשה להכעיס, עי' לקמן הל' י').

ובאמת יסוד זה שנתבאר בס"ד כי האנס קובע הוא יסוד החיוב של יהרג ואל יעבור בע"ז, דהנה העובד מיראה פטור ולקמן נתבאר בארוכה בס"ד שיטת רבינו בזה דבעי' שיעבוד דרך עבודה, כלו' שיעשה המעשה ע"ז בתורת מעשה עבודה (ביטוי להעצה לכה עילאה וכיו"ב), וא"כ לכאוף אין כל יסוד לחיוב דיהרג ואל יעבר שאין כאן לא הערצה וכש"כ שאין האלהה. אכן הבי' בד' רבינו הוא שהחיוב דיהרג ואל יעבור מיוסד בזה שדעת האנס קובעת, ודעת האנס לכופו לעבוד ע"ז דרך עבודה. וע"כ סובר רבינו שאפי' במקום שנאמר יהרג ואל יעבור, בדיעבד אם עבר ולא נהרג אינו נענש שהרי אנוס הוא. ואין לומר כסברת הרמ"ך שהחיוב של יהרג ואל יעבור מפקיע דין אונס, אדרבה דעת האנס וחלול שם אונס היא עצם המחייב של יהרג ואל יעבור בע"ז.

Appendix B

Email to Pres. Berman (October 18, 2022)

From: Mayer Twersky

Sent: Tuesday, October 18, 2022 11:00 PM

To: Ari Berman <[redacted]@yu.edu>

Subject: RE:

[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted] I am deeply concerned that in recent days we are trending in the wrong direction. If we do not reverse this trend I fear that our weak words will erode our principled actions (in denying the Pride club, in postponing the beginning of clubs when denied the temporary stay). In addition to points we've already discussed the most recent example is provided by the draft for the Press Release. Yes, the opening sentence states that the club is "consistent with halacha and Torah values". The unmistakable overall tone and tenor is one of pandering to gays. We're falling over ourselves to do more and more for them ("adds new club . . . to its support of its LG Students" "commits to enhancing for LG") and then we insist on depicting the lawsuit in terms that do not mention any opposition to the gay lobby. I understand that there are reasons to also mention religious liberty and YU being a religious institution but in this context it is imperative to highlight that we are exercising our religious liberty in opposing Pride Alliance. Consciously or unconsciously, we are avoiding speaking strongly and unequivocally; instead we are pandering, which translates into a degree of capitulation to the "hostile attitude on the part of the majority dominated by a false philosophy".

There is much more to say but it is both difficult and unwise to express everything in this format. I appreciate the urgency of the current deliberations but feel that we are headed towards mistakes which will create an irreparable chilul Hashem, r"l.

With deep, abiding respect and friendship,

Mayer Twersky

I am deeply concerned that in recent days we are trending in the wrong direction. If we do not reverse this trend, I fear that our weak words will erode our principled actions (in denying the Pride club, in postponing the beginning of clubs when denied the temporary stay). In addition to points we've already discussed the most recent example is provided by the draft for the Press Release. Yes, the opening sentence states that the club is "consistent with halacha and Torah values". The unmistakable overall tone and tenor is one of pandering to gays. We're falling over ourselves to do more and more for them ("adds new club . . . to its support of its LG Students" "commits to enhancing for LG") and then we insist on depicting the lawsuit in terms that do not mention any opposition to the gay lobby. I understand that there are reasons to also mention religious liberty and YU being a religious institution but, in this context, it is imperative to highlight that we are exercising our religious liberty in opposing Pride Alliance. Consciously or unconsciously, we are avoiding speaking strongly and unequivocally; instead, we are pandering, which translates into a degree of capitulation to the "hostile attitude on the part of the majority dominated by a false philosophy".

There is much more to say but it is both difficult and unwise to express everything in this format. I appreciate the urgency of the current deliberations but feel that we are headed towards mistakes which will create an irreparable chilul Hashem, r"l.

With deep, abiding respect and friendship,

Mayer Twersky

Appendix C

Reflections Upon and Reaction to a Student Club for "LGBTQ"

(TorahWeb.org, March 30, 2025)

תורתך; פקודי ד' ישרים משמחי לב. שמחה when I learn and teach Torah I experience tremendous בחסדי השם ששעני. Not so tonight. I speak with a palpable sense of sadness and pain, anguish and difficulty.

בס"ד ב"נ we are going to speak about issues, not people. Those who have been and are the architects of and approve Y.U.'s response to the gay pride litigation are individuals of integrity: their commitment to Torah is absolute, they obviously regard homosexual behavior, same sex marriages, transgender surgeries, and other sexual deviances as categorically prohibited, their intentions are לשם שמים.

A הלול השם has been and is unfolding at Y.U.

What does the odious acronym LGBTQ represent? I'm not inquiring as to its literal, semantic meaning, rather its actual meaning within its cultural context. The moniker LGBTQ embraces and celebrates sexually deviant behaviors which are anathema to the Torah; in adopting this acronym people self-identify by celebrating behaviors, lifestyles and values which brazenly and defiantly reject divine morality. They openly defy הקב"ה. The acronym reflects a nihilistic philosophy - a philosophy which rejects divine morality for its "alternate morality"; which denies the objective reality of זכר ונקבה ברא אותם and substitutes

its non-binary and transgenderism lunacy, which offers את זכר תשכב משכבי אשה as an alternative to ודבק באשתו, etc.

A failure to grasp the actual, cultural meaning of the LGBTQ acronym can have catastrophic, unintended spiritual consequences. Is it conceivable that Y.U. would allow a club entitled מלעיגים על דברי חכמים or כופרים בתורה, albeit under rabbinic supervision? Just by virtue of its nomenclature the existence of such a club would constitute a חלול השם. It should be equally unimaginable that Y.U. would have a club for LGBTQ students. The oxymoronic reality that such a club is officially sanctioned at Y.U. constitutes a חלול השם. Moreover, how can we expect the outside world not to be confused? How can we expect people to comprehend that we do not have a gay club (and, in fact, we do not) when Y.U. itself speaks of a club for LGBTQ? Would anyone understand how a kashrus symbol can appear on a product labeled pork?

חלול השם is a function not only of reality but also of perception. Rambam writes that avoiding even the appearance of apostasy demands martyrdom.

No dividend can legitimize the חלול השם of a club for LGBTQ or any other חלול השם.

We live at a moment in history when divine morality is constantly attacked and maligned. Case in point: the Torah's sexual ethics are branded homophobic, ר"ל. How are we to react?

We need to unapologetically and unabashedly affirm our beliefs. This cannot be accomplished by expressing a general commitment to Halacha. In the surreal reality, which is ours, people brazenly demand recognition as Orthodox Jews while living openly homosexual lives. They heretically seek and demand validation for sexual deviances as reflected in the LGBTQ acronym, thereby seeking to redefine halachic commitment. At this moment we need to explicitly detail the authentic halachic commitment.

What do we believe? We do not, ח"ו, discriminate based upon involuntary sexual orientation. We believe that we should respectfully, lovingly and empathetically support all Jews in their efforts to live authentic Jewish lives.

We also believe in the eternal truth that תועבה אשה תשכב משכבי אשה male homosexual relations are abominable and categorically prohibited.

We believe that כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו, the practices of ancient Egyptian society were the most degenerate. They practiced lesbianism. Additionally, ומה היו עושים? איש נושא לאיש ואשה לאשה, They also entered same sex marriages, a behavior which epitomizes their sheer and ultimate degeneracy.

We further believe that ובארצכם לא תעשו, that castration (in any form, including, of course, transgender surgery) is categorically prohibited, etc.

We need to clearly, explicitly and unabashedly affirm all these beliefs. Not every דרשה should begin with these explicit affirmations, but neither should we retreat, never explicitly stating our beliefs.

We must not, ר"ל, soften or water down the Torah's formulations or hide behind vapid, intentionally non-specific professions of adherence to traditional values. In so doing we, ר"ל, censor הקב"ה. That too constitutes a חלול השם.

It is undeniably true that in the confused, perverted world of 5785 some people will be offended by our candid affirmations. They may refuse to support us in other areas. We obviously welcome genuine friendship and support. Nonetheless, that refusal is of no consequence. הקב"ה has not authorized us to engage in horse trading, to understate the Torah's sexual ethics in exchange for support in other areas. ר"ה והצלה יעמד ליהודים ממקום אחר, not thru feckless formulations.

I conclude with a quote from רבן של ישראל, the Rov זצלה"ה. "We must remember that an ethical or Halachic principle decreed by God is not rendered void by the fact that the people refuse to abide by it. Its cogency and veracity are perennial and independent of compliance on the part of the multitudes. If the ethical norm, Thou shalt not kill (Exodus 20:13), has not lost its validity during the days of extermination camps and gas chambers, when millions of people were engaged in ruthless murder, but on the contrary, has been impregnated with deeper meaning and significance, then every Halachic maxim assumes greater import in times of widespread disregard and unconcern. The greater the difficulty, the more biting the ridicule and sarcasm, and the more numerous the opponent - then the holier is the principle, and the more sacred is our duty to defend it."

מקדשי שמו ברבים be guide and bless us to always be הקב"ה.

Mayer E. Twersky

28 Adar, 5785

Appendix D

Communication

(TorahWeb.org, April 29, 2025)

The belated (April 3, 2025) publication of the *Hareni* Club Protocols ("[Exhibit B](#)") has allowed us to clarify and, perhaps for the first time, accurately contextualize elements of the *Hareni* Club agreement.

The recent agreement contractually commits to, sanctions and institutionalizes not only the L.G.B.T.Q. nomenclature but its agenda as well.

In April 2021, the Y.U. Pride Alliance filed suit against Y.U., alleging discrimination and demanding that Yeshiva recognize a Gay Pride Club.

Y.U., in its filing with the courts in 2021 and 2022, correctly exposed the Plaintiffs' heretical goals "to change Yeshiva's Torah-based understanding of L.G.B.T.Q. issues." Y.U. even incorporated the Plaintiff's actual self-revelatory words, as evidenced in this next sentence. "And (the) Plaintiff's desired goal – forcing Yeshiva to make "cultural changes" to its religious environment and "make a statement."" (See pages [App.246](#), [App.251](#). The complete docket is available [here](#).)

The Plaintiffs' strategy and methods were also exposed. As summarized by Justice Alito, "To facilitate these goals, the Alliance planned to host events that framed Jewish practices and religious events through an LGBTQ lens." (See [Yeshiva University, et al, v. YU Pride Alliance, et al.](#))

All this notwithstanding, Y.U., לדאבון לבנו ולעגמת נפשו, on March 20, 2025, incredibly announced that it had agreed to a club wherein students openly identify as (and thereby openly identify with the philosophy of) L.G.B.T.Q. In its contractual commitment to this L.G.B.T.Q. club, which was revealed when "Exhibit B" was later unsealed, Y.U. pre-approved events such as "Mishloach Manot project", "pre-holiday events such as pre-Rosh Hashana/ pre-Pesach (dinner and discussion)" etc. – i.e., events which implement the very strategy and methods of the Pride Alliance.

Y.U. also pre-approved "a professional networking/career development event" which further signified the ignoble agenda of the students' *Hareni* Club. Such an event fosters active L.G.B.T.Q. identification in the workplace, while clearly betraying Y.U.'s ostensible, exclusive goal of a club which fosters and strengthens genuine commitment to Torah.

The Pride Alliance embarked upon a heretical campaign "to change Yeshiva's Torah-based understanding of L.G.B.T.Q. issues" and to make "cultural changes." They formulated a strategic plan for this campaign, i.e., to "frame Jewish practices and religious events through an L.G.B.T.Q. lens." Y.U., in the *Hareni* Club agreement, mind bogglingly approved that insidious plan.

Effectively, Y.U. approved not only a social, professional gay club but one for כפירה.

אוי לעינים שכך רואות, אוי לאזנים שכך שומעות.

The mythical, illusory notion that the goals or methods of the club have changed since 2021-2022 is belied by the fact that the current students also insist upon identifying as L.G.B.T.Q. and by the representative, self-revelatory, celebratory, triumphant reactions of the co-presidents of the *Hareni* Club. (e.g., "I think this will really show that there is no separation between being queer and being a Jew . . .", Hayley Goldberg (New York Times, March 20, 2025); "This agreement was a huge step in terms of normalizing being queer at YU", Schneur Friedman (InsideHigherEd.com, March 26, 2025).)

This communication is intended to provide clarity and direction, not engage in condemnation. But without recognizing that this agreement is a staggering, sacrilegious, self-destructive travesty, it is nigh impossible to recognize Yeshiva's exigent obligations at this moment.

Moving forward with clarity and correct(ed) context, it is abundantly clear that such a club categorically cannot (continue to) exist. The agreement constitutes a חלול השם, חורבן הישיבה and זיוף התורה, and, as such, cannot be countenanced at all for any period.

Mayer Twersky

1 Iyar, 5785